

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXXII. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCCLXXII.

Continuatio eiusdem Historiæ.

LUC. 16.

PUNCTUM I. *Et dixit illi Abraham : Fili recordare , quòd recepisti bona in vita tua , & Lazarus similiter mala : nunc autem hic consolatur , tu verò cruciaris. V. 25.* Hæc verba non solatium , sed ingens Animæ tormentum afferunt , quale est , per totam Æternitatem recordari , & animo volvere , quòd bona vitæ temporalis jam transierint , & solus remaneat cruciatus æternus ; & quòd mala Beatorum similiter jam transierint , illi verò nunc fruuntur Æternis Gaudijs & Solatijs. Diligenter autem inter se compara hujus vitæ felicis vel infelicis Brevitatem , & alterius felicis aut infelicis Æternitatem , per quam nec Beati possunt transire ad statum infelicem , nec Damnati ad statum felicem. Et ideo Abraham hæc subiecit : *Et in his omnibus (scilicet inter Solatia Lazari , & cruciatus Divitis , inter Sinum Abrahæ & Infernum , in quo Epulo sepultus est) inter nos & vos Chaos magnum firmatum est : ut si qui volunt hinc transire ad vos , non possint (id est , nulli sint , qui absolutè & efficaciter velint) neque inde huc transmere. Hæc Veritas semper obversatur Damnatis , eosque desperatione æterna torquet.*

PUNCT. II. *Rogo ergo te , Pater , ut mittas eum in domum Patris mei. Habeo enim quinque fratres , ut testetur illis , ne & ipsi veniant in locum hunc tormentorum. V. 27.* Hæc verba non ex Charitate Fraternali , ac commiseratione proveniunt , sed ex metu proprii cruciatûs tibi

fibi augendi prolata sunt, ex eo, quòd fratres suos pravo exemplo seduxerit. Considera ergo, quomodo illi, qui in hac vita prava societate, exemplo, cooperatione, sibi mutuò causa Damnationis fuerunt sibi etiam sint futuri causa graviorum suppliciorum odiorum, rixarum, imprecationum. &c. In semetipso morali indicatur etiam, quomodo Anima Damnata optet, ne jungatur corpori, & in quinque Fratribus suis, nempe quinque Sensibus corporeis, nova supplicia pati cogatur. Considera ergo, quænam illa sint supplicia quinque externorum, sive corporeorum Sensuum, & quomodo eadem in Inferno Anima frustra cupiat evitare; sed evitare ea debuisset, & potuisset, si suos sensus, cum corpori adhuc unita erant, cohibuisset.

PUNCT. III. *Et ait illi Abraham: Habent Moysen & Prophetas; audiant illos. At ille dixit: Non, Pater Abraham: sed si quis ex Mortuis jêrit ad eos, Penitentiam agent. Ait autem illi: Si Moysen & Prophetas non audiant, neque, si quis ex Mortuis resurrexerit, credent. v. 29.* Considera, quantum etiam hoc sit futurum tormentum Damnatorum, quando recordabuntur, quòd habuerint sufficientia Media ad Salutem, quòd fuerint in S. Scriptura bene versati, vel quòd habuerint Moysen, nempe Superiores; & Prophetas, nempe Concionatores, Adhortatores &c. Et quòd tamen nec S. Scripturæ oraculis, nec Superiorum mandatis, nec quorumcunq; hominum commonitionibus, adhortationibus, consilijs &c. obediverint. Tu autem, dum temerarius es, noli obdurare cor tuum. Noli negligere Media ordinaria Salutis, nec alia extraordinaria, miraculosa &c. requiras, aut frustra expectes; quandoquidem

quidem ista illis non sunt efficaciora, nec unquam facile impetranda.

MEDITATIO CCCLXXIII.

*Matrimonij Vinculum indissolubile,
& Præstantia Cælibatûs.*

Matth. 19. v. 3. Marc. 10. v. 2. Luc. 16. v. 18.

PUNCTUM I. *Et accesserunt ad eum Pharisei, tentantes eum & dicentes: Si licet homini dimittere Vxorem suam quacunque ex causa? Qui respondens ait: Non legistis, quia, qui fecit hominem ab initio, Masculum & Feminam fecit eos? Et dixit: Propter hoc dimittet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit Vxori suæ, & erunt duo in carne una* (unione Contractûs Matrimonialis consummati, & ab Auctore Naturæ firmati) *Itaque iam non sunt duo, sed una Caro. Quod ergo DEVS conjunxit, homo non separaret.* Matth. 19. v. 3. scilicet separatione vinculi, quæ solùm in Lege Mosaica à Deo per Moylen in certis casibus permessa erat, ob duritiem Judæorum adversùs Uxores suas; in Lege Gratix autem rursus abrogata, & in eundem statum, quo ad Mundi initium fuerat, restituta est. Neque enim poterat in Lege Naturæ, & Ab initio Creaturæ, sive Creationis Generis Humani, Vinculum Matrimonij ullo pacto, aut contrahentium consensu dissolvi. Hinc itaque collige, si Vinculum Matrimonij consummati inter Conjuges, Lege Naturæ, & Lege Gratix (quando inter Baptizatos contractum est) insolubile statuitur, quia ambo sunt una Caro; quantâ curâ servanda sit Unio inter hominem & DEVM, quia ambo sunt unus Spiritus, quando